

De besnijdenis, de doop en de wedergeboorte

T. van Turenout

Copyright © 2017 Aduard, The Netherlands

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form of by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the author.

Eerste uitgave 2017

SISO 227.4 UDC 228.07 NUGI 632
Trefw.: Doop; verklaringen.

De besnijdenis, de doop en de wedergeboorte.

Heilige tekenen waren vroeger de offerdiensten met de bijbehorende maaltijden, het Pascha en de besnijdenis. Nu zijn dat het heilig avondmaal en de doop. Bij dat laatste heilige teken komen hier 4 vragen aan de orde:

1. Wat is de besnijdenis?
2. Wat heeft de besnijdenis met de doop te maken?
3. Wat is het verschil tussen de doop van Johannes en de doop van Jezus?
4. Wat betekent de doop voor ons?

1. Wat is de besnijdenis?

De besnijdenis was het teken van het verbond van God met Abraham en zijn nageslacht. Dat bloedige teken wees vooruit naar het bloedige offer van Jezus. Door dat bloedige offer worden de dienaren van de Here schoongewassen van hun zonden (Lev.16:18,19, Hebr.9:11-28). De besnijdenis was dus niet alleen het verbondsteken, maar ook het symbool van de reiniging van de zonden door het bloed van Jezus (Joh.1:29, 1Joh.1:7). Alleen door de vooruitwijzing naar zijn bloed kon het echte leven verder. Elke man of jongen die bij het verbond van God met Abraham en zijn nageslacht hoorde, werd besneden. Dit gebeurde eveneens bij de knechten en de slaven (Gen.17:1-14,23-27). Abrahams zoon Izaäk werd al op de 8^e dag na zijn geboorte besneden (Gen.21:4, Hand.7:8).

De besnijdenis was een serieuze zaak, en zeker niet vrijblijvend. Zo werd bijvoorbeeld Mozes bijna door de Here gedood, voordat hij met zijn werk begon, omdat zijn jongste zoon niet was besneden (Ex.4:24-26). Voordat het volk Israël het heilige land binnentrok, moest iedere man en jongen worden besneden. Aan het niet naleven van Gods geboden in Egypte en gedurende de 40-jarige reis door de woestijn moest voor de intocht in het heilige land een einde komen. Na de besnijdenis werd het Pascha gevierd (Joz.5:2-11). Eerst moest de besnijdenis plaatsvinden, en dan het Pascha. Eerst moest met de besnijdenis het verbond worden hersteld, voordat de gemeenschapsmaaltijd kon worden gevierd.

Eeuwen later werd ook de Here Jezus op de 8^e dag besneden (Luk.2:21). Hij viel nog onder het oude verbond, dat toen nog bestond. Na zijn offer aan het kruis, vervalt de oude vleselijke besnijdenis (Gal.5:2-6). Besneden zijn in het vlees betekent niets meer. Alleen het ernaar streven om Gods geboden uit liefde na te leven blijft belangrijk (1Kor.7:19).

Binnen het oude verbond kon men zich ook geestelijk besnijden door zich te bekeren, en bij zichzelf de voorhuid van het hart te besnijden. Bij een bekering ten goede veranderde (en verandert) iemand met hulp van God van gedachten. Zo iemand ging (en gaat) zijn uiterste best doen om niet meer hardnekkig te zondigen (Deut.10:16, Jer.4:4). De geestelijke besnijdenis van het nieuwe verbond is echter de besnijdenis van het hart door de Geest (Rom.2:25-29).

2. Wat heeft de besnijdenis met de doop te maken?

Over die vraag schreef de apostel Paulus in zijn brief aan de gemeente in Kolosse (2:11-14). Hij legde dat als volgt uit:

¹¹ Door Hem zijn jullie ook besneden: een besnijdenis niet met handen gedaan door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus ¹² met Hem begraven in de doop waarin jullie ook mee opgewekt zijn door het geloof van de werkzaamheid van God, die Hem vanuit de doden heeft opgewekt. ¹³ En jullie die dood waren door de overtredingen en door de onbesnedenheid (of de voorhuid) van jullie vlees, heeft Hij levend gemaakt met Hem, toen Hij al onze overtredingen ons vergaf (of kwijtschold). ¹⁴ Hij heeft het handschrift met de voorschriften tegen

ons uitgewist, dat tegen ons getuigde, en Hij heeft het weggenomen vanuit ons midden door het aan het kruis vast te maken.

Deze lange compacte zinnen van de apostel Paulus zijn lang niet altijd voor iedereen even duidelijk. Die zinnen kun je eenvoudiger maken door ze in kleinere stukken te verdelen, en door de samengetrokken delen aan te vullen:

¹¹ Door Hem zijn jullie ook besneden (met) een besnijdenis niet met handen gedaan(, maar) door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees. Door de besnijdenis van Christus ¹² (zijn jullie) met Hem begraven in de doop. Daarin zijn jullie ook mee opgewekt door het geloof van de werkzaamheid van God, die Hem vanuit de doden heeft opgewekt. ¹³ Jullie die dood waren door de overtredingen en door de onbesnedenheid (of de voorhuid) van jullie vlees, heeft Hij levend gemaakt met Hem, toen Hij al onze overtredingen ons vergaf (of kwijtschold). ¹⁴ Hij heeft het handschrift met de voorschriften tegen ons uitgewist, dat tegen ons getuigde. Hij heeft het weggenomen vanuit ons midden door het aan het kruis vast te maken.

Als we de woorden die verwijzen naar personen, vervangen door de concrete namen of aanduidingen van die personen, dan wordt het nog duidelijker:

¹¹ Door de gezalfde (= de christus) Jezus zijn jullie ook geestelijk besneden, doordat Hij hun zonden van het vlees geestelijk heeft uitgetrokken. Door die besnijdenis van Christus ¹² zijn jullie met de gezalfde Jezus begraven in de doop.¹ In die doop zijn jullie ook mee opgewekt door het geloof van de werkzaamheid van God, die Jezus vanuit de doden heeft opgewekt. ¹³ Jullie die dood waren door de overtredingen en door de onbesnedenheid van jullie vlees, heeft God (opnieuw) levend gemaakt met Jezus, toen Hij al onze overtredingen ons vergaf. God heeft het handschrift (= de wet) met de voorschriften tegen ons uitgewist, dat tegen ons getuigde. God heeft het handschrift vanuit ons midden weggenomen door het aan het kruis vast te maken.

De werkzaamheid van God de Vader is hier: samen met Jezus bij mensen hun zonden vergeven, en hen levend maken en vernieuwen door zijn Geest. Dat gebeurt bij mensen die zich hebben bekeerd, en door het geloof die werkzaamheid van God willen aanvaarden. Eerst maakte de Here de mensen levend bij hun schepping; bij hun geboorte. Door het geloof in de werkzaamheid van God worden mensen door Jezus geestelijk besneden. Bij de geestelijke besnijdenis van Jezus worden de zonden uitgetrokken, ofwel worden ze vergeven. Direct na de geestelijke besnijdenis worden Gods dienaren met Jezus door God de Vader opgewekt en door zijn Geest opnieuw levend gemaakt; dat is opnieuw geboren (2Kor.3:6^b). Dat is wedergeboren.² Bij het teken van de werkzaamheid van God de Vader worden zijn dienaren met Jezus begraven in het watergraf van de doop door onderdompeling. Vanuit dat watergraf worden ze met Jezus door God opgewekt en met de Heilige Geest vernieuwd (Rom.6:3,4,Tit.3:5). De waterdoop is dus het teken van de geestelijke besnijdenis van Jezus en de wedergeboorte door de Heilige Geest. Die onderdompeling in het water beeldt de echte doop uit: het vergeven van de zonden door het lijden en sterven van Gods Zoon en de vernieuwing door Gods Geest (Rom.2:29).

Door die echte doop: de doop van Jezus Christus met de Heilige Geest en het reinigende vuur (Mat.3:11, Mark.1:8, Luk.3:16), worden Gods dienaren met hun zonden begraven. Deze begrafenis is de vergeving van de zonden door de geestelijke besnijdenis van de Here Jezus. Dit wordt vooral uitgebeeld bij het 1^e deel van de waterdoop. De afwassing van de zonden wordt dan gesymboliseerd door het afwassen van het vuil in het water. De opwekking en vernieuwing door God de Vader en de Heilige Geest worden uitgebeeld bij het 2^e deel van de waterdoop (Rom.6:3,4). Het 2^e deel van de doop van Christus met de Heilige Geest is het bad

¹ Met de doop wordt hier (Kol.2:11,12) vooral de doop van de gezalfde Jezus met de Heilige Geest bedoeld. Door de doop van Jezus Christus met de Heilige Geest worden we met Gods Zoon door de geestelijke besnijdenis begraven, en met Hem door opgewekt en vernieuwd door Gods Geest.

² Tegen Nikodemus zei Jezus, dat hij opnieuw geboren moest worden om het eeuwige leven te kunnen binnengaan (Joh.3:3-12).

van de wedergeboorte, waar de apostel Paulus in zijn brief naar Titus (3:5) over schreef. Het bad van de wedergeboorte is het bad van de vernieuwing door de Heilige Geest. De doop van Jezus Christus met de Heilige Geest is echter één geheel, waarin alle facetten door de drie-enige God met elkaar verbonden zijn, en uitgebeeld worden door de waterdoop.

Als je een opnieuw geboren dienaar van de Here bent, en dus door Hem gedoopt bent, dan ben je al geestelijk besneden. Er is een geestelijke besnijdenis en een wedergeboorte, en het teken daarvan is de waterdoop. Daarom heeft een besnijdenis in het vlees geen nut meer.

3. Wat is het verschil tussen de doop van Johannes en de doop van Jezus?

Johannes de Doper doopte mensen die berouw kregen van hun zonden. Met hulp van God bekeerden ze zich, en ze kwamen tot andere gedachten. Johannes doopte ze alleen met water als teken van berouw en bekering, en van de vergeving van zonden (Luk.3:3). Die mensen waren niet vervuld met de Heilige Geest, zoals wedergeboren mensen dat zijn. De doop van Johannes is heel goed vergelijkbaar met de besnijdenis als teken van reiniging van de zonden. Johannes werkte nog binnen het oude verbond.

Jezus echter zou binnen het nieuwe verbond, dat is op en na het pinksterfeest, mensen dopen met de Heilige Geest (Luk.3:15,16). De mensen die gedoopt zijn met de Heilige Geest, zijn evenals de discipelen van Gods Zoon op het pinksterfeest, opnieuw geboren, dus wedergeboren.

Mensen die alleen met de doop van Johannes zijn gedoopt, hebben zich wel met hulp van God bekeerd, maar ze hebben de Heilige Geest nog niet ontvangen (Hand.19:1-5). Als ze zich aan Jezus willen onderwerpen, en in zijn naam zich willen laten dopen, dan zullen ze vervuld raken met de Heilige Geest. Vanaf dat moment ontvangen ze ook één of meerdere gaven van de Heilige Geest (Hand.19:5-7, Rom.12:6-8, 1Kor.12:4-11).

Voordat de Here Jezus zijn werk begon, werd Hij door God de Vader met de Heilige Geest gedoopt (Luk.3:21,22). Dit is gezalfd. Daarom wordt Hij Christus, dat is Gezalfde, genoemd. Blijkbaar had Hij de vervulling met, en de kracht van, Heilige Geest nodig voor zijn werk op aarde (Hand.1:2, 10:38).

De Here Jezus zei na zijn opstanding tegen zijn discipelen, dat ze in Jeruzalem moesten wachten op hun doop met de Heilige Geest (Hand.1:3-5). Daardoor zouden ze kracht ontvangen om van Hem te kunnen getuigen in Jeruzalem, heel Judea en Samaria en zelfs op de hele aarde (Hand.1:8). Zo werd ook Paulus na de handoplegging van Ananias vervuld met de Heilige Geest. Als teken daarvan werden zijn blinde ogen weer geopend. Na zijn wedergeboorte werd Paulus gedoopt (Hand.9:10-18). Daarna kon hij met al zijn geestelijke gaven uitgroeien tot een apostel.

4. Wat betekent de doop voor ons?

Iedereen die door God is gedoopt, is ook met Christus bekleed. Het maakt niet uit wie. Zowel Joden als Grieken, slaven als vrije mensen, mannen en vrouwen zijn door die doop nageslacht van Abraham. Al die gedoopte mensen zijn erfgenamen van de beloften die Abraham van de Here heeft gekregen (Gal.3:27-29). Die mensen zijn door één Geest gedoopt, en vormen door die Geest één lichaam (1Kor.12:12,13). Alle menselijke scheidingsmuren moeten daardoor wegvallen. Ze moeten in waarheid één zijn in Christus door één Geest (Ef.4:1-6).

Dopen met water in de naam van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest is als teken van de echte doop voor de dienaren van de Here geen vrijblijvende zaak, maar een opdracht in gehoorzaamheid aan Jezus Christus (Mat.28:19).

Dit betekent niet, dat alleen volwassen mensen kunnen worden gedoopt (Hand,16:15,31-34, 18:8, 1Kor.1:16). Ook voor kinderen is het koninkrijk van de hemel (Mat.19:14, Luk.18:16)! Zij kunnen door het Woord van God worden geraakt, en met de Heilige Geest worden gezalfd bij hun wedergeboorte. Bij de doop komt het erop aan, dat iemand zich aan de wil van God en zijn Woord wil onderwerpen. De Bijbel kent geen scherpe leeftijds grens voor de wedergeboorte en voor de doop. Je moet alleen de Here door zijn woord kunnen en willen leren kennen, en Hem willen gehoorzamen. Daardoor kon het voorkomen, dat volwassenen met hun kinderen en/of hun dienaren na hun wedergeboorte met water werden gedoopt. Dit gebeurde bij Lydia de purperverkoopster (Hand.16:14,15), een cipier (Hand.16:33,34), Crispus, een overste van een synagoge (Hand.18:8) en het huisgezin van Stefanus (1Kor.1:16).

Dit betekent natuurlijk niet, dat er ook baby's kunnen worden gedoopt. Daarover lezen we nergens in de Bijbel, en evenmin in literatuur uit de eerste 2 eeuwen na Christus. Als iemand van de boodschap van God nog niets heeft gehoord en/of begrepen, dan kan zo iemand zich ook niet bekeren, en worden wedergeboren (Rom.10:14,17). Natuurlijk horen baby's van 1 of 2 gelovige ouders wel bij het verbond van de Here (1Kor.7:14), maar ze moeten later zelf een keuze maken, en dat kan al op jonge leeftijd. Bekende mensen uit de Bijbel zoals Samuel (1Sam.3), Jeremia (Jer.1:6,7) en Daniël (1:4,10,13) waren nog jongens of knapen, toen ze met hun werk als profeet begonnen.³

Op grond van het verbond tussen God en Abraham met zijn nageslacht is het in het nieuwe verbond heel goed mogelijk om baby's van 1 of 2 gelovige ouders te besprenkelen. Onvolwassen kinderen van tenminste 1 wedergeboren ouder zijn namelijk heilig (1Kor.7:14). Zolang die kinderen nog (erg) jong zijn, horen ze op grond van hun wedergeboren ouder(s) bij het nieuwe verbond. In die zin zou de besprenkeling van baby's een voortzetting kunnen zijn van de besnijdenis als teken van reiniging.

Dit is echter geen teken van de doop van de wedergeboorte. Door de waterdoop als teken van het nieuwe verbond bevestigen we niet alleen, dat we met Jezus Christus geestelijk zijn besneden (Kol.2:11,12), maar we krijgen dan ook het teken van de wedergeboorte door de Heilige Geest (Joh.3:3-8, **3:5!**, Tit.3:5-7). Door die geestelijke besnijdenis en die wedergeboorte krijgen we zelf deel aan het nieuwe verbond, en worden we met de gezalfde Jezus in zijn dood vanuit het (water)graf (Mat.3:16,17, Luk.3:21^b,22, Joh.1:32-34) (mee) opgewekt tot een nieuw leven (Kol.2:12 (Herziene) Statenvertaling!). Omdat baby's door het horen of lezen van het Woord van God nog niet zijn wedergeboren (Rom.10:14,17), kan van het teken daarvan: de waterdoop, geen sprake zijn. Nergens lezen we in de Bijbel over het dopen van baby's. De onderdompeling in het water als teken van de geestelijke besnijdenis, en de wedergeboorte door de Heilige Geest als gevolg van het geloof in Gods Woord is dus geen babydoop (Rom.10:14,17), maar evenmin automatisch helemaal hetzelfde als de volwassenendoop of grootdoop (Hand,16:31-34, 18:8, 1Kor.1:16, vgl. Mat.19:14, Luk.18:16)! Ook wedergeboren kinderen kunnen, en moeten zelfs, in water worden gedoopt.

De besnijdenis wees naar het offer van Christus aan het kruis. Het is het teken van het oude verbond. De geestelijke besnijdenis en de wedergeboorte met de waterdoop als symbool is als voortzetting van de besnijdenis in het vlees veel meer. Het is het teken van het nieuwe verbond, waarin Gods dienaren niet alleen deelhebben aan Jezus' dood, maar ook aan zijn opstanding en overwinning van de dood. Zij zijn vervuld met dezelfde Heilige Geest, en ze zijn zo met de Christus (= de Gezalfde) bekleed. Dit is o.a. zichtbaar door de gaven van de Geest. De wet is vervuld, en ze mogen leven onder de genade.

³ Helaas is dat in veel Nederlandse vertalingen niet altijd duidelijk weergegeven. Zie hiervoor Turenout T. van, Jeremia (1:6,7), Jahweh sticht, Aduard, 2016, en Turenout T. van, Daniël (1:4 met uitleg,10,13,15,17), God is rechter, Aduard, 2016.

In de Openbaring wordt de consequentie van dit alles goed zichtbaar, doordat daarin duidelijk onderscheid gemaakt wordt tussen de macht van de dood op aarde (= de 1^e dood) en de eeuwige dood (= de 2^e dood). Alle mensen vielen met Adam in zonde. Met de 1^e zonde is de dood in de wereld gekomen. Ons lichaam werd sterfelijk en vergankelijk. Iedereen viel onder de macht van de dood. Alle ongelovigen zijn helaas nog steeds geestelijk dood (vgl. Joh.5:25, Kol.2:13,14, 1Pet.4:6). Zo zei de Here Jezus, dat de (geestelijk) doden hun doden moesten begraven (Mat.8:22, Luk.9:60).⁴ De angel, het wapen van deze geestelijke dood, is de zonde (1Kor.15:56). Deze 1^e dood maakt de mens ziek, en hij kan uit zichzelf niet meer beter worden. Hij is daarmee onderworpen aan de vorst van de dood; onderworpen aan de satan.

Door het offer van Jezus Christus aan het kruis, en door de werking van de Heilige Geest worden we uit deze dood opgewekt (Ef.2:5,6). Zo worden we verlost van zonde en schuld. We mogen de Vorst van het leven weer dienen. We gaan, als we opnieuw geboren zijn, tegen de zonde strijden. Die 1^e opstanding is dus de wedergeboorte (Joh.5:24,25). Daarmee is de 1^e dood overwonnen (1Kor.15:54). Bij de 1^e opstanding erkent de gelovige, dat Christus zijn Koning is. Wie deelheeft aan Jezus, heeft eeuwig leven (Joh.6:47,54), ook al is hij gestorven. Christus heeft door zijn opstanding de dood overwonnen (1Kor.15:57). De natuurlijke dood is voor Gods dienaren geen blijvende dood meer, maar een doorgang naar het eeuwige leven.

Na de natuurlijke dood volgt voor de mensen die helaas geen 1^e opstanding hebben meegeemaakt de 2^e dood. Die 2^e dood is de hel; het eeuwige vuur (Op.20:10,14).⁵ Gelukkig is hij of zij die deelheeft aan de 1^e opstanding. Over de gelovigen die deelhebben aan de 1^e opstanding, heeft de 2^e dood geen macht (Op.20:6^a). Zij zullen van de 2^e dood geen schade lijden. Na het sterven van Gods dienaren volgt voor hen de 2^e opstanding. Hun vergankelijk lichaam zal dan worden veranderd in onvergankelijkheid. Voor hen zal de dood voor eeuwig helemaal zijn verdwenen (1Kor.15:54).

⁴ Tegen Nikodemus zei de Here Jezus, dat hij opnieuw geboren moest worden om het eeuwige leven te kunnen binnengaan (Joh.3:3-12). Bij de gelijkenis van de verloren zoon werd de jongste (geestelijk) dode zoon weer levend (Luk.15:24,32). Toen Lazarus echter gestorven was, zei Jezus, dat hij slechts sliep (Joh.11:11-14). Dat was ook het geval bij het dochtertje van Jäirus (Mark.5:22,39, Luk.8:40,52).

⁵ Zie Turennot T. van, De Openbaring mag niet verborgen blijven, Aduard, 2016.